

[Statsministeren]

udvikling i vor del af verden, men vi oplever også stadig en lang række politiske risikomomenter i verden. Derfor er det nødvendigt, at vi fortsat opretholder et tilstrækkeligt dansk forsvar, og at vort medlemskab af NATO indgår som et væsentligt element i dansk sikkerhedspolitik.

I den forbindelse er det nødvendigt at vurdere betydningen af, at den amerikanske tilstedeværelse i Europa vil blive mindsket. Vore store allierede må samtidig forventes at skære ned i deres forsvar – også den del, der er udset til at forstærke det danske forsvar. Fremtiden vil derfor samtidig kunne vise sig at stille relativt større krav til vor evne til at forsvare os selv.

De meget hurtige omvæltninger i Central- og Østeuropa følges af stærke brydninger. Dystre begivenheder finder sted lige uden for Europas dør. Iraks brutale aggression mod en fredelig nabo, Kuwait, udgør det groveste brud på alle folkerettens grundlæggende principper. Dets anvendelse af udenlandske statsborgere som bombeskjoldte er et afskyvækkende brud på fundamentale menneskelige principper.

Verdenssamfundet besvarede Iraks aggression med beslutsomhed og enstemmighed. For første gang nogen sinde vedtog FN's Sikkerhedsråd i medfør af pagtens kapitel VII omfattende og bindende sanktioner mod en aggressor.

Danmark ønsker en fredelig løsning på krisen i Golfen. Dette fordrer den fulde brug af alle pagtens muligheder samt bidrag fra alle medlemmer af verdenssamfundet.

De bindende sanktioner må gøres så effektive som overhovedet muligt, og de må håndhæves strikte. For at medvirke til en bredt funderet indsats har Danmark besluttet at sende et flådefartøj til Golfen, som skal deltage i håndhævelsen af de bindende sanktioner i overensstemmelse med Sikkerhedsrådsresolution nr. 665.

Vi er stemt for, at FN tillægges en så central rolle som muligt i koordinationen af de multinationale bestræbelser for at sikre en fuldstændig gennemførelse af sanktionerne. Dette vil styrke FN's muligheder i fremtidige konflikter og bringe os tættere på oprettelsen af det kollektive sikkerhedssystem, som FN's fædre forestillede sig.

Kun en fuldstændig og betingelsesløs tilbagetrækning af de irakiske styrker fra Kuwait og genoprettelsen af Kuwaits uafhængighed, su-

verænit og territoriale integritet vil udgøre en acceptabel udgang på krisen. Vi må utvetydigt og én gang for alle demonstrere, at aggression aldrig vil betale sig.

Fra alle sider i Europa er der forventning og håb om, at det vil lykkes allerede i år at underskrive den første traktat om begrænsning af de konventionelle væbnede styrker i Europa. Danmark vil deltage aktivt i gennemførelsen af denne traktat. Og vi vil gå energisk ind i arbejdet med forberedelsen af et oplæg til fortsatte forhandlinger om konventionelle styrker og en videreførelse af den europæiske nedrustningskonference. Vi skal helt bestemt fastholde det mål og det håb, at alle lande – også Danmark – kan reducere deres militære udgifter væsentligt.

Den Europæiske Sikkerhedskonference er nu inde i en rivende udvikling. Mødet i København om CSCE's menneskelige dimension resulterede i vedtagelsen af det vigtigste dokument siden Helsingforslutakten: København-dokumentet. Forberedelserne til CSCE-topmødet i Paris i november skrider fremad. Der er udsigt til enighed om gennemgribende forandringer med henblik på at tilpasse CSCE til den nye politiske situation i Europa.

Og så i morgen gennemføres foreningen af de to Tysklænder. Dermed bliver den unaturlige deling af Europa endelig overvundet.

Vi har med glæde set den udvikling, som førte frem til denne genforening, og vi ser frem til et godt og tillidsfuldt samarbejde med et genforenet, demokratisk Tyskland.

Som Forbundsrepublikkens partner og allierede gennem årtier ved vi, at vi kan regne med et betydningsfuldt tysk bidrag til den europæiske samarbejdsproces og bestræbelserne for at skabe et bredt europæisk samarbejde. Det har været glædeligt at se, at processen hen imod tysk enhed har fundet sted netop inden for en sådan europæisk ramme.

I forhold til de øvrige lande i Central- og Østeuropa udgør EF – og har længe gjort det – en dynamisk kraft. Det har givet sig udslag i en stor interesse for at indgå samarbejdsaftaler med Fællesskabet. Flere af de nye demokratier ønsker medlemskab på længere sigt.

Forhandlingerne mellem EF og EFTA-landene om en tættere tilknytning til Fællesskabet – etableringen af det såkaldte Europæiske Økonomiske Rum – er i fuld gang. Regeringen ar-